24/01/2019

Την Οσία Ξένη εόρτασε η Κυψέλη Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων την Πέμπτη 24 Ιανουαρίουτο 2019 λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στην Κυψέλη Ημαθίας, επί τη εορτή της Οσίας Ξένης.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξέ-νη, οὗ ζῶσα καί πρίν, ὡς ἀλη-θῶς ἦν ξένη».

Σέ αὐτούς τούς δύο στίχους τοῦ ἱεροῦ Συναξαριστοῦ συνοψίζεται τό βαθύτερο νόημα τῆς ζωῆς τῆς ἑορταζομένης σήμερα ὁσίας μη-τρός ἡμῶν Ξένης, τήν ὁποία τι-μοῦμε καί φέτος ἐδῶ στήν ἐνορία σας.

Καί οἱ δύο αὐτοί στίχοι συνδέ-ο-νται μέ τό ὄνομα τό ὁποῖο ἡ ἴδια ἡ ἁγία ἐπέλεξε γιά τόν ἑαυτό της, καί τό ὁποῖο περιγράφει τή στάση της ἀπέναντι στή ζωή,

περιγράφει τήν ἐπιλογή της γιά τήν ἐπίγεια ζωή της.

Γιατί τί εἶναι ἡ ἐπίγεια ζωή; Εἶναι ἕνα χρονικό διάστημα προετοιμα-σίας γιά νά ζήσουμε τήν αἰώνια καί ἀτελεύτητη ζωή τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ὁ Θεός δέν μᾶς ἔπλασε γι᾽ αὐτή τή ζωή, μᾶς ἔπλασε γιά τήν αἰώ-νια, ὅμως ἡ ἁμαρτία πού εἰσῆλθε στόν κόσμο μέ τήν πτώση τῶν πρω-τοπλάστων ἔφερε τή φθορά καί τόν θάνατο, ὥστε νά μήν πα-ρα-μείνει τό κακό αἰώνιο, καί ἔκα-νε τή ζωή μας ἐδῶ στή γῆ ἕνα πέ-ρασμα, ἕνα πεδίο ἀσκήσεως, τό ὁποῖο δέν εἶναι μόνιμο ἀλλά προ-σω-ρινό, μέχρι νά φθάσουμε στόν τελικό προορισμό μας, μέχρι νά φθά-σουμε στήν αἰώνια πατρίδα μας, πού εἶναι ὁ οὐρανός.

Αὐτό ἐννοεῖ καί ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος, ὅταν δηλώνει ὅτι ἐδῶ στή γῆ «οὐκ ἔχομεν μένουσαν πόλιν». Στή γῆ, λέει, δέν ἔχουμε μόνιμη πατρίδα, ἀλλά ζοῦμε ἐδῶ ἐπιζητώ-ντας καί προσπαθώντας νά φθά-σου-με στή μέλλουσα, στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, «ἀλλά τήν μέλ-λου-σαν ἐπιζητῶμεν».

Γι᾽ αὐτό καί εἴμαστε καί πρέπει νά αἰσθανόμεθα «ξένοι καί παρε-πί-δημοι» στή γῆ, πρέπει νά αἰσθανόμεθα ὅτι ἡ γῆ δέν εἶναι ὁ δικός μας τόπος, νά αἰσθανόμεθα, ὅπως αἰσθάνονται ἐκεῖνοι πού φεύ-γουν ἀπό τήν πατρίδα τους καί πηγαίνουν σέ ξένους τόπους γιά νά ἐργασθοῦν καί νά ζήσουν, ἔ-χουν ὅμως πάντοτε τόν νοῦ τους στήν πατρίδα τους καί ἐπιθυμοῦν νά ἐπιστρέψουν σέ αὐτή τό συντο-μό-τερο δυνατόν.

Γιατί καί γιά μᾶς, ἀδελφοί μου, ὅπως καί γιά τήν ἑορταζομένη ὁσία Ξένη, πατρίδα μας δέν εἶναι τό χωριό ἤ ἡ πόλη στήν ὁποία γεν-νηθήκαμε καί ζοῦμε, εἶναι ὁ οὐρα-νός. Εἶναι ἡ αἰώνια ζωή στή βα-σιλεία τοῦ Θεοῦ, διότι ἐκεῖ βρί-σκο-νται οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, τῶν ὁποίων, ὅπως λέει καί πάλι ὁ ἀπόστολος Παῦλος, εἴμεθα συμπο-λίτες καί οἰκεῖοι.

Γι᾽ αὐτή τήν αἰώνια πατρίδα, ὅπου δέν ὑπάρχει τέλος, δέν ὑπάρχει προσωρινότητα, γιά τόν οὐρανό, ἐγκατέλειψε ἡ ὁσία Ξέ-νη τήν ἐπίγεια πατρίδα της, τή Ρώμη, καί τήν ἀγάπη καί τή στοργή τῶν οἰκείων της, οἱ ὁποῖοι ὅμως δέν τήν βοηθοῦσαν νά φθά-σει στή μόνιμη καί οὐράνια πα-τρί-δα, γιατί ἐπέμεναν νά τήν νυμ-φεύ-σουν, ἐνῶ ἐκείνη εἶχε ἀποφα-σίσει νά ἀφιερώσει τή ζωή της στόν Χριστό.

Ἔτσι ἔφυγε ἀπό τό σπίτι της καί πῆγε σέ ἕναν τόπο πολύ μακρινό, στά Μύλασα τῆς Καρίας, στή Μι-κρά Ἀσία, ὅπου κανείς δέν τήν ἤξε-ρε καί κανείς δέν θά μποροῦσε νά τήν ἀναγνωρίσει, γιά νά ζήσει ἐκεῖ ὅπως ἐπιθυμοῦσε, ξένη ἀνά-με-σα σέ ξένους, μέ σταθερή κα-τεύθυνση πορείας ὅμως τόν οὐρα-νό, στόν ὁποῖο ποθοῦσε νά φθάσει σάν τήν αἰώνια καί μόνιμη πατρί-δα της.

Ἔζησε ἔτσι αὐτό τό ὁποῖο ἔλεγε τό ὄνομα τό ὁποῖο ἐπέλεξε, ἐγκατα-λεί-ποντας μαζί μέ ἄλλα καί τό βα-πτιστικό της ὄνομα, πού ἦταν Εὐ-σε-βία, καί ἔγινε Ξένη, ἀποξε-νώ-θηκε δηλαδή ἀπό τή ζωή της, γιά νά ζήσει μαζί μέ τόν Χριστό.

Καί αὐτή ἀκριβῶς ἡ ἐπιλογή τῆς ἐορταζομένης ὁσίας Ξένης ἀπο-τελεῖ καί γιά μᾶς μία ὑπόμνηση καί ἕναν ὁδοδείκτη. Ἀποτελεῖ ὑπό-μνηση ὅτι δέν θά πρέπει νά προσ-κολλώμεθα στά πράγματα τοῦ κόσμου καί νά ἀδιαφοροῦμε γιά τήν ψυχή μας, νά ἀδιαφο-ροῦ-με γιά τή σχέση μας μέ τόν Θεό. Γιατί τά πράγματα τοῦ κόσμου, ἀκόμη καί ὅσα μέ κόπο ἀποκτοῦμε καί ὅσα μᾶς εὐχαριστοῦν καί μᾶς τέρ-πουν καί ὅσα πιστεύουμε ὅτι θά εἶναι μόνιμα στή ζωή μας, εἶναι προσωρινά, γιατί προσωρινή εἶναι καί ἡ ἐπίγεια ζωή μας, καί τά πλούτη καί ἡ δόξα καί οἱ ἐπίγειες ἀπολαύσεις εἶναι προσωρινά. Γι᾽ αὐτό καί δέν θά πρέπει νά τά ἀφήνουμε νά μᾶς ἀποξενώνουν ἀπό τόν Θεό. Δέν θά πρέπει νά τά ἀφήνουμε νά μᾶς κάνουν νά ξεχνοῦμε τήν πραγ--ματική μας πατρίδα, γιά τήν ὁποία θά πρέπει νά προετοιμα-ζό-μαστε καί πρός τήν ὁποία θά πρέ-πει νά ἀποβλέπουμε σέ ὅλη τήν ἐπίγεια ζωή μας.

Πῶς ὅμως θά τό ἐπιτύχουμε αὐ-τό;

Γιά νά τό ἐπιτύχουμε δέν χρει-ά-ζε-ται νά ἐγκαταλείψουμε τά πά-ντα καί νά ξενιτευθοῦμε, ὅπως ἔκανε ἡ ὁσία Ξένη. Ἀρκεῖ νά ἀγω-νι-ζόμεθα νά ἐγκαταλείψουμε «τόν παλαιόν ἄνθρωπον», νά ἀποξε-νω-θοῦμε ἀπό τά πάθη καί τίς ἀδυνα-μίες μας, ἀπό τίς ἁμαρτωλές ἐπι-θυμίες καί τούς πονηρούς λο-γι-σμούς, πού γεμίζουν τήν ψυχή μας καί σκοτίζουν τόν νοῦ μας.

Ἐάν ἀγωνιζόμεθα νά ἀπαλλα-γοῦ-με ἀπό αὐτά, τότε θά μποροῦμε νά ἔχουμε περισσότερο στραμμένο τόν νοῦ μας στόν αἰώνιο προο-ρι-σμό μας, στήν αἰώνια πατρίδα μας. Τότε θά ζοῦμε περισσότερο μέσα στήν παρουσία καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί θά προετοιμαζόμεθα μέ τή βοήθειά του, ὥστε νά μπο-ρέ-σουμε νά ζήσουμε καί ἐμεῖς κοντά του ὄχι μόνο ἐδῶ στή γῆ ἀλλά καί αἰώνια στή βασιλεία του, ὅπως ἡ ὁσία Ξένη τήν ὁποία τιμοῦμε σήμερα.

Ἐάν πράγματι ἀγαποῦμε αὐτή τήν αἰώνια πατρίδα μας, τή μοναδική, τή σταθερή καί μόνιμη, θά πρέπει, ἀδελφοί μου, νά κάνουμε πολλές θυσίες, θυσίες, τέτοιες πού δυστυχῶς εἶναι σάν τά βαρίδια ἐκεῖνα πού μᾶς κρατοῦν σέ αὐτή τή γῆ, ἐνῶ ὁ προορισμός εἶναι ὁ οὐρανός. Καί πάνω ἀπό ὅλα θά πρέπει νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τά πάθη, τίς κακίες, τίς μνησικακίες, ὅλα αὐτά τά ὁποῖα δυστυχῶς μᾶς χωρίζουν καί ἀπό τόν Θεό καί ἀπό τούς ἀνθρώπους μας. Ἐάν πράγματι ἐπιθυμοῦμε νά ζήσουμε αἰώνια, καί ὅλοι μας, θέλουμε δέν θέλουμε, θά ζήσουμε, ἀλλά πῶς θά ζήσουμε, ἄλλοι κοντά στόν Χριστό καί ἄλλοι μακριά του, μόνο αὐτό νά βάλλουμε στό μυαλό μας φεύγοντας: θέλουμε νά ζήσουμε τήν αἰώνια ζωή μας μακριά ἀπό τόν Θεό ἤ

θέλουμε νά ζήσουμε μαζί του, μαζί μέ τούς ἁγίους, μαζί μέ τόν ἅγιο Γεώργιο καί τήν ὁσία Ξένη; Ἄς προβληματισθοῦμε καί ἄς ἀποφασίσουμε τή ζωή μας νά τήν διαμορφώσουμε ἔτσι, ὥστε νά μήν μᾶς στερήσει τήν αἰώνια ζωή. Ἀμήν.